

KECSKEMÉTI LAPOK

Politikai és társadalmi hetilap. — Megjelenik minden vasárnap.

Előfizetési díj: Egész évre 10 kor., fél évre 5 kor., negyed évre 3 kor. Egyes szám ára 24 fillér.

Hirdetések jutányosan számíttatnak. — Nyilttéri közlemény soronként 60 fillér.

Bélyegdíj minden beigtatás után 60 fillér.

felelős szerkesztő. társszerkesztő.
 IFJ. TÓTH ISTVÁN, DR. NAGY MIHÁLY,
 Laptulajdonos: A kecskeméti szabadelvű párt
 Kiadó:
 Az Első Kecskeméti Hirlapkiadó- Nyomda-Részvénytársaság.

Szerkesztőség: V. Klapka-úteza 162.
 hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.
 Kiadóhivatal: III. Nagybudai-úteza 158. szám
 hová az előfizetések, hirdetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

Ipar és művészet.

Ezelőtt pár hónappal a magyar ipar érdekében fordultam a „K. L.” utján Kecskemét közönségéhez.

Az az erős meggyőződés, hogy csupán iparunk hathatós támogatása, a külföldi termék elmellőzése utján juthatunk el erőnk teljes kifejtéséhez, nemzeti lappangó tőkénk érvényre juttatásához, sőt politikai önállóságunknak megszilárdításához is — érthetővé teszi arra irányult türelmetlenkedő heves várakozásomat, vajjon az én gyöngé, de fontos nemzeti érdekekben elhangzott szavaimnak akad-e visszhangja?

Nem akadt.

Mit jelent ez?

Jelenti-e a kecskeméti közönség közönyét a közügy iránt?

Jelenti-e azt, hogy a közönség még nem érett még a nemzeti érdekek megértésére?

Vagy egyiket sem, csak az én egyszerű, természetes, mesterkéletlen, lázító mellékletek nélkül szűkölködő előadásom erőtlenségét, meggyőző erő nélküli voltát jelenti?

Szívesen kapaszkodom ez utóbbi lehetőségbe s azért egészen új oldalról, de ismét a régi tárgyat mutatom be.

A magyar művészet, hála Isten, nem ábránd többé. A művész világ erősen mozog, szárnyait, mint a repülésre készülő sas meg-meg lebbenti, de panaszkodik, hogy nincs elég tere, a közönség részvétlenül halad el mellettük.

Engedjük meg, hogy igazuk van.

Ez az igaz is az ipar felkarolását követeli.

Hogyan?

Miféle összefüggés lehet ipar és művészet között?

Ezt az összefüggést csak az író csapongó képzelete teremti meg talán szorultságában?

Nem!

Az összefüggés egészen természetes és ott is, ahol az ipar fejlett, ott is, ahol az izlés jó úton jár, egyiknek a másikat támogatni kell is.

Sokan ürügyül vetik fel a hazai ipar pártolása ellen, hogy a magyar ipar készítményei nehézkesek, izléstelenek.

Ez általában nem igaz, de ha fölvezsszük igaznak, annál inkább érezhetjük a magyar ipar és magyar művészet pártolására utasító köteleiséget.

Ha iparosainkat foglalkoztatjuk,

folytonosan ellátjuk munkával — akkor az az iparos nemcsak maga ügyeskedik, szakmájában tökéletesedik, hanem mintaként hozzá fordulhat művészeinkhez, akik a jómódú iparos pénzért művészi alakú mintákat rajzolnának, szóval az iparnak segítségére mennének az ipar cikkek tökéletesítése terén és így kölcsönhatásba kerülne ipar, művészet, közönség.

Az élet vásárában semmi sem elkülönözött, hanem minden összefügg s boldogság van ott, ahol az összefüggésen kívül az összhang is megvan.

Most még el van hanyagolva iparunk, művészetünk s ennek kárát valja iparos, művész, sőt a közönség is, mert gyakran csak a szemnek készített rossz, külföldi portékával kénytelen beérni.

Ismét kérem a közönséget javítson a helyzeten, még pedig ne csendben, ne a helyes tett elkövetése útján csupán, hanem úgy, hogy tettét mások is észrevegyék s példája másokra is buzdítólag hasson s a nemzeti közügynek hasznára legyen: ipar, művészet felvirágozzék édes, szegény hazánkban.

Dallotti.

A „KECSKEMÉTI LAPOK” TÁRCZÁJA.

Szentes János

boldogult vőlegény korában.

Debreezenben esett meg az eset, de megesezt. Szentes János, vagy a hogy őt színházi körökben nevezik „Jankó” elvesztette a szívét. A mi Jankónk, a kiről számtalanszor meg vagyon írva, hogy ügyes fiu, jó fiu, bohém gyerek — daczára annak, hogy nincs Józsuája, a ki megállítaná felette a napot — szerelmes lett. Szerelmes lett egy szép kis barna lánykába, a társulat naivájába.

Nagy volt a kétségbeesés a debreczeni fiatalság körében. Jankó barátunkon a szerelem syntomái nagyon is észlelhetők voltak.

Egyszer egy nagyobb társaság mulatott együtt és senki sem volt képes Jankónkat a megszokott hangulatba hozni, míg végre egy állítólagosan sugartermetű és rendezett anyagi viszonyok között élő ifju ember feláll és imígyen szól közös barátunkhoz:

Hallod-e Jankó! Ha szerelmes vagy, vedd el azt a kis lányt. Ifjak és üdék vagytok mindketten, ne sokat gondolkozzatok, hanem fűzzétek nyakatokba mi-

előbb Hymen rózsalánczait, mielőtt az idő be nem boronálja arezotok.

Jankó nagyot sóhajtott — már csak azért is, mert a szerelmesek nagyokat sóhajtanak és dörögve mondá:

— Fájdalom, hogy a házassághoz ugyanazon követelmények szükségeltettek — a mi a háboruhoz.

— Nos, nos?

— Pénz, pénz és harmadszor is pénz. Mindig az az Istenverte pénz — a hogy Tarján mondja!

— Ha csak ennyi a baj, úgy kár volt barátodat aggasztani. Hiszen ha csak pénz kell, adunk mi annyit, hogy uri lakadalmat esaphatsz belőle. Nos, hát alkudjunk meg. Ha te megnövsz és régi kedélyedet visszahozod társaságunkba, kistaffirozunk, elegáns lakást rendezünk be a számodra, kirtartjuk a lakodalom minden költségét. A fődolog, hogy nősülj meg és hord el nekünk olykor-olykor a régi Jankó barátunkat. Nos, áll az alku.

— Áll, áll, mond bizalmatlanul Jankó — esakhogy nem hiszem, hogy hozzám jönne.

— Szereted, ez a fődolog?

— Mindenél jobban!

— Ugy hát megkérjük a számodra.

— Lehetséges volna ez?

— Megteszszük!

Másnap délben elegáns kétfogatu állt meg nevezett naiva lakása előtt.

Két esinos fiatal ember szállt ki a koesiből és bátran kopogták a ezélnál.

A kedves leányka — mert kedves volt — szívélyesen fogadta vendégeit, kik mihamar rátértek idejövételük ulajdonképeni ezéljára.

Jankónk szerelmének tárgya rögtön átlátott a szitán, majd mosolyogva és szellemesen — mert szellemes is volt — válaszolt.

— Kedves uraim! Ámbátor a naiváknak megadatott az a joguk, hogy hasonló esetekben csak annyit válaszolhassanak, hogy „beszéljenek a mamával” — én azonban lemondok e jogomról és állok elébe az önök kívánságának.

Ifjaink ajkán a boldog meglegedés mosolya ütött tanyát.

— Meggyeztünk — folytató a kis naiva, de —

— De?

— De csak akkor, ha Jankó barátjuk 2 mond kétezer forint apanage-t biztosít a számomra.

Barinkaitól báróságot kért a menyasszonya, Jankó barátunktól 2000 forint apanaget. Az életét még talán képes lett volna biztosítani, de 2000 frtot még magának sem tud szerezni.

Ugy halljuk, hogy Jankó nagyon sokáig küzdött, hogy megmaradjon e Thália papjának, vagy bankárinasnak

Elnöki jelentés a „Rongyos Egyesület” közgyűlésén.

Tisztelt Közgyűlés!

Az emberbaráti egyesületek évi jelentései meglehetősen egyhangúak, különösen azokról az évekről, melyek nem annyira a cél elérésére szolgáló eszközök megszerzésére, mint inkább az alapszabályszerű jótékonyosság gyakorlására vannak szentelve. Mindazonáltal nem főlegesen. Szükséges, hogy minden intézmény, mely a társadalom támogatásán alapszik, évenként legalább egyszer számot adjon munkálkodásáról és pedig nemcsak azért, hogy a társadalom érdeklődése ébren tartassék, hanem azért is, hogy a közvélemény a maga kritikáját tetszése szerint gyakorolhassa. A legszentebb célú alkotás is csakhamar elposványosodik, ha légkörét a nagy nyilvánosság szabad szellője-időnkint föl nem frissíti.

A mi egyesületünk, a Rongyos Egyesület, az 1899-ik évben csupán csak arra törekedett, hogy az alapszabályok által kitűzött célját, t. i. a szegény iskolás gyermekek felruházását, legalább az előző évekhez hasonló mértékben megvalósíthassa. Ennél tovább nem mehetett részint anyagi erejének csekély volta miatt, részint azért, mert a sok oldalról igénybe vett társadalom nagyobb áldozatkészségét nem akarta egymás után két évben is kikérni.

Mindazonáltal sikerült elérnünk azt, hogy, habár 15 tanulóval többet részesítettünk ruhasegélyben, mint az előző évben, mégis az egyesület vagyona néhány frttal gyarapodott. Ez csak úgy volt lehetséges, hogy egyesületünkről az 1899. évben is többen megemlékeztek jótékony adományaikkal. Így a »Magyar Keramiai Gyár Részvénytársaság« adott 15 frtot, a »Kecskeméti Kereskedelmi Casino« 5 frtot, Kecskeméti Géza kir. borászati felügyelő úr 70 frtot, Domján Mariska úrhölgy 1 frtot, Demény Károly postaigazgató úr 10 frtot, Kiriák Gergelyné úrnő 25 frtot,

Sárközy Júlia és Ágnes úrnők 4 frtot, Ferenczy Ida úrnő 25 frtot és a közs. iskolaszék azon összegből, melyet a Kecskeméti Takarékpénztár Egyesülettől szegény tanulók segélyezésére kapott 326 frt 90 krt. Megragadom az alkalmat, hogy ezen adományokért itt a közgyűlésben is hálás köszönetet mondjak.

Az egyesület elnöksége 1899. decz. 8-án osztotta ki a szegény népisk. tanulók között a beszerzett ruhaneműket. Ruhasegélyben részeslt 99 fiú és 83 leány, összesen 182 tanuló. Kiosztatott 130 pár csizma, 72 kabát, 72 nadrág, 64 rékli, 54 szoknya, 47 kötő, 46 kendő, 2 tannló pedig 4 frt pénzbéli segélyt kapott. E ruhaneműek beszerzési ára 653 frt 80 kr.

Midőn még fölemlitem, hogy az 1899. évre szóló tagdíjából 117 frt 50 kr. folyt be, s így ez évben az egyesületnek 235 fizető tagja volt, hogy továbbá még az 1898. évi december 31-én az egyesület vagyona 1825 frt 26 kr. volt, addig 1899. decz. 31-én ez a vagyon 1830 frt 31 krt tett ki: azon reménységemnek adok kifejezést, hogy a folyó évvel kezdődő új 3 éves ciklusra kibocsátandó aláírási ivenek egyesületünk száma nem csökkenni, hanem inkább szaporodni fog. Ez annál is inkább kívánatos volna mert az iskolázás fontosabb kerestül vitelével a ruhasegélyre szoruló tanulók száma is egyre szaporodik. Adja Isten, hogy egyesületünk multjából merített ezen reményünk és Kecskemét lakosságának jószívébe vetett hitünk megvalósuljon.

Kecskemét, 1900. február 10.

Páthy Károly
alelnök.

A Nagy-vásári-utca szabályozása.

Városunk szabályozása folytonosan napirenden van: újabbnál újabb tervek merülnek föl arra nézve, miként lehetne az ösök nemtörődömsége folytán származ-

zatkészség pedig arról győzött meg, hogy Kecskeméten a színművészetnek nagy jövője lesz, csak egy olyan embert találjanak igazgatónak, a ki nemcsak üzletnek tekinti a színgazgatást, hanem egyszersmind műérzékkel bírva: *a kifejlett kecskeméti műizléshez méltó művészi összjátékot tud létre hozni* De az igaz, hogy ehhez meg az is kell, hogy ne mindig a fát vágják ki a kecskemétiak, hanem csak az ágakat nyesegezzék. Ez képlet, a melyet azonban minden magyarázat nélkül meg fognak rteni.

A mi pedig a saját személyemet illetve színész sikereimet illeti, csak annyit irhatok, hogy bár ládával szállíthatnám a babért, a mit más városokban kaptam, mégis csak az volna az egyedüli boldogságom, ha egyszer olyan jó színészsze tudnám magam kiképezni, hogy a kecskemétiak elismerésétől is kapnék egy koszorut. Azt hiszem azonban, hogy ezt már csak a síromra teszik hátra maradt barátaim *részvétből*.

zott rendetlenséget annyira-mennyire megszüntetni, s legalább néhány főbb utcának kiegyenesítése által neki modernebb kinézetet adni.

Nincs egyetlen szabályozási terv sem, a mely föl ne venné a Nagy-vásári-utca kiegyenesítését, vagy legalább rendezését. Az tehát egészen bizonyos, hogy városunk közvéleménye ezen egyik főbb utcánk szabályozását okvetlen szükségesnek, mintegy magától értetődőnek találja. Bizonyára meg is lesz, mihelyt a város pénzügyi viszonyai megengedik az ilyen nagyobb költséget.

De hát mikor lesz ez? Ki tudná megmondani? A Vásári-utcán való járás-keles kellemetlenségei pedig a lakosság egy részére nézve mindennapiak; és bizony még a türelemnek is van határa. Soha még utcának tervezett szabályozása annyi kellemetlenséget és bosszúságot nem okozott a lakosságnak, mint épen a Nagy-vásári-utcaé. Ugyanis a rendezés ürügye alatt évek óta semminemű javítás, igazítás nem történik ezen utca járdáin, a minek bosszantó eredménye, hogy még nappal is valóságos tojástánczot kell annak járnia, a kit sorsa ezen utcára vezet.

A bosszuság még hagyján, hiszen ezt csak mi, kecskemétiak érezzük; igaz, hogy minden nap. De valjon nem hárit-e szégyent ezen utca járdájának botrányos elhanyagoltsága az itt megforduló idegenek útján a városi hatóságra és az itteni közigazgatásra? Valjon mit gondol az az idegen, a kit — miután bejött a Kőrösi-utcán — utja a Nagy-vásári-utcán vezet végig? Tessék csak bárkinek a róm. kath. kántorlakás és a szomszéd ház, továbbá a Dragolovich-féle ház portáján, no meg kijebb a Vásár-tér felé, avagy a másik oldalon estende (vagy akár nappal is) végig menni: akkor ha minden második lépésre el nem káromkodja magát, méltó arra, hogy mint a szelidség és türelem mintaképe, a párisi világkiállításra küldésék és üveg alatt mutogattassék.

És mért van ez így? Az arra járó lakosság talán nem kecskeméti polgárok-ból áll, s nekik talán nincs joguk tisztességes karban tartott járdához? Nem kívánja azt józanul senki, hogy ezen utcán, a szabályozás megtörténte előtt, aszfaltjárda készíttessék; ez oktanal pénzpocsékolás volna. De annyit már csak megtehetne a hatóság, hogy kényszeritené a háztulajdonosokat, hogy járdáikat addig is tisztességes karban tartassák, a kitöredezett téglákat újakkal pótolják és ékkép ne legyenek a járdán lábficzomitó lyukak. Olyan sokba kerülne ez?

Közeledik a tavasz. A téglá sem drága. Kíváncsiak vagyunk, lesz-e a háztulajdonosoknak egy kis téglára valójuk és a városi hatóságnak egy szava, mely ezt a bosszantó és szégyenletes állapotot megszüntesse?

Színház.

— Szentes János jubileuma. —

Vasárnap zsufolásig telt nézőtér előtt és lelkes óvációk szakadatlan láncolata közt folyt le *Szentes János*, a kedvelt komikus jutalomjátéka. Külön tábla nem hirdette, de azért csakugyan „elkelt minden jegy”.

szegődjék. Örömmel üdvözljük, hogy az előbbi választotta, módot nyujtva nekünk sok derüs estére.

Az én koszorúm.*)

Irta: BAGHY GYULA.

Én is kecskeméti ember vagyok s talán a szülőföld iránt való szeretetemnek fogják tulajdonítani ha leirom hogy hosszú utazásom alatt még nem tapasztaltam olyan igaz, olyan őszinte áldozatkészséget a színművészet iránt, mint Kecskeméten. Ennek az igazságaról győződtem meg, mint rendező, a mikor az előadások művészi színvonalra emelése érdekében az intéző körökhöz fordultam. Soha nem volt rá eset, hogy ridegen utasítottak volna el kérelmemmel. Ez az áldo-

*) Mutatvány Szabados László és Somlár Zsigmond legközelebb megjelenő „Színházi Élet” című rendkívül érdekes könyvéből, melyet ismételtén és őszintén figyelmébe ajánlunk olvasóinknak.

Szentes elkoptatott bécsi „lokalpossé“-ban a „Fokról-fokra“ cz. énekes darabban játszotta Károly faczér-mesterlegény szerepét, mely épen nem rokonszenves alak, de alkalmat ad egy esomó mókázásra és nótázásra. (Miért nem választotta inkább a „Két pisztoly“-t, melyben az összes elsőrendű tagok szerepelhetek volna s a bankár estélyén egész koncert csapható és a mellett Hugli különbb szerepe is lesz vala. Vagy, ha a vasárnapi egyveleghez hasonlót akart rendezni ott a „Peleskei nótárius“, melynek vendéglői jelenetét szintén láttam már így kibővíve.) A jutalmazott mindjárt az első jelenetekben föllép s perczekig tartó viharos taps és éljenzés fogadta, a zsinórpadról pedig óriási babékoszoru ereszkedett alá, a közönség gyűjtésének eredménye. Szentes jó darabig nem juthatott szóhoz az óvációtól és meghatottságtól s az elfogódás az egész első kép alatt meglátszott rajta. Aztán egy alkalmi kuplét énekelt, melynek szerzője egy strófában otrombaságokat adott szájába az apácák ellen és épen nem hizelgő párhuzamot vont a jubilánsra. De hát elmúlt az is baj nélkül.

Az első kép után, nyílt színen, a személyzet óvációja következett. A társulat tagjai, élükön az igazgatóval, félkörbe álltak a színpadon és *Mezei Kálmán* művezető magasan szárnyaló beszédben tolmácsolta a pályatársuk szeretetét és magasztalta Kecskemét közönségét, mely tódult a szép ünnepre. Aztán átnyújtották a társulat remek ezüst koszoruját. Zúgó taps és éljenzés közt bocsátkozott le a függöny.

A felvonás közben az igazgató-pár s a kereskedő ifjak társulata nyújtották át ajándékaikat (értékes gyűrűt, melltűt) s a pusztai tanítók üdvözlő sorait is ekkor vette a jubiláns kezébe.

Az előadás emelkedett hangulatban folyt le a tévelygő szerelmesek történetét játszó *Kürti Sarolta*, *Rajz*, *Aitner Ilka*, *Magas*, ja rossz utra tért embereket személyesítő *Szentes*, *Kaposi Józsa*, *Gömöri*, *Somlár* (ez utóbbit, ki egy részeg kocsi adott realiztikusan, az 5-dik képben a josan megtapsolták haldoklási jelenetéért) mind buzgón működtek közre. A 4-ik kép koresmai jelenetében *Pogány Janka* egy magyar románezzel, *Staud Margit* spanyol complot-kkal, *Szentes*, *Gömöri*, *Parlagi* és a kar jambó-imitációval, *Gyöngyösi Miczi* és *Margitai A.* táncosnők egy tüzes matröz-tánczezzel szórakoztatták a közönséget. Valamennyinek meg kellett számát ujránia.

Bármily csekély szerepe volt is Szentesnek egy-egy képben, zajosan tapsolták és hívták. Előadás után bankett volt tiszteletére a Beretvás-szállodában s ott azzal a kedves hírrel lepte meg barátait, hogy télire ide szerződött Kövesi Alberthez, az új igazgatóhoz.

*

A színházi hét krónikájához tartozik *Békés Gyula* bucsu-föllépte f. hó 10-én a „Nióbe“ cz. angol bohózatban. A vendég *Dunn Pétert*, a zaklatott biztosító társulati igazgatót játszotta jó kedvvel, eredeti ötletekkel és általános derűtségben tartá a közepes számú közönséget. Barátai, a viszontlátás ötletéből, ezüst-

koszorúval lepték meg. A többi szerepekben *Kürti Sarolta* (igen szép Nióbe, bár híjján a klasszikus méltóságnak), *Aitner Ilka*, *M. Nagy Mari*, *Kende Paula*, *Várfalvi Anna*, *Magas*, *Somlár*, *Juhai* és *Gömöri* ügyeskedtek. A közönség jól mulatott s a főbb szereplőket többször kihívta. A jó hangulatot még az sem zavarta, hogy a szobor a befejező álmjelenség előtt mutatkozott már talapzatán.

12-én és 14-én „A baba“, Audran bájos operett-je ment, melyben a beteg *Juhász Ilka* helyett *Szegvári (Staud) Margit* adta noviczius Lancelotot. Jól festett a férfi ruhában, de inkább egy pajkos diákot, mint egy félszeg novicziust játszott. Tapsolták, ugyszintén a kitűnő *Kaposi Józsa*t, *Szentes*t, *M. Nagy Marit*, *Keményt* és *Gömörit*. Igaz, a „dali haj!“-couplet refrainjét, ha félannyiszor ismételnék, nagyobb hatása lenne.

13-án *Tóth Kálmán* jó humoru, magyaros zamatu történelmi vigjátéka: „A király házasodik“ került színre, botrányosan csekély közönség előtt. Még a diákság is hiányzott, elég szégyen! Hogy várhassuk aztán a színigazgatóktól, hogy az eredeti irodalmat felkarolják, ha csak a fővárosi színházak kétes értékű darabjaira telik meg valahogy a nézőtér?

Pedig a kik ott voltak, pompásan mulattak s talán minden szereplő kapott tapsot. A mi színházunk volt az első, mely a régi darabot a *Tóth Béla* átsimított tavalyi kiadása szerint hozta színre a vidéken. Egy vasárnap a „Dobó Katicza“-t is elővehetnék talán. A színház magyar ruhatára igen gazdag és festői.

A szereplők dícséretes buzgalommal játszották, kezdve a főszerepeket *Rajzon* (Lajos király) és *Kende Paulán* (Sanilla), aztán a festői ruházatu *Aitner Ilkán* (anyakirályné), *Szentesen* és *Gömörin* (udvari olasz eselszövök), *Kürti Saroltán* (velencei hercegnő), *Somlár* (bosnyák bán), *Kardoson* (bár gyöngye Kopjai) folytatva, egész az egyszer föllépő, de hatással szónokló *Mezei*-ig (Kont István) stb. A rendezés is *Mezei* gondos kezét dícsérte. Azután a sok hajszolt eselekményű francia és angol vigjáték után jól eset e tősgyökeres magyaros, de ügyes kompozíciójuda darab egyszerű bonyadalmain és elmés beszédein mulatni. S ha így találják fel az effajta magyar történelmi műveket, talán a közönség sem idegenkedne tőlük annyira. Bezzeg Csókáké csupán ruhatárukat szerepeltették, de ilyen czéltudatos rendezésig nem vitték. Miért, hogy a saison vége felé jutunk csak ennek tudatára?

15-én *Lecoqu* finom zenéjű „Kertészleány“-át láttuk, mely a közönség nagy részére nézve ujdonság volt. A hercegi menyasszonytól huzódó, de a kertészleány ruhájában talált Micaelát megszerető spanyol trónörökös története pikáns kissé, de igen mulatságos és *Lecoqu* zenéje, főleg a 2-ik felvonásban igazi francia szellemtől, vidámságtól pezsgő szerzemény.

Az előadás kitűnő volt. *Huber Miksa* karmester és *Mezei Kálmán* rendező nagy gondot fordítottak a bemutatóra. *Kaposi Józsa* bravourral énekelt kettős szerepében, de játékában, főként mint kertészleány nem volt elég pajkos és toliettje sem a legszerenesebb. *Kemény* számaait nyílt színen is megtapsolták, oly szépen

énekelt. *Pogány Janka* egy epizód szerepben ügyeskedett. *Szentes*től jobb operettfejedelmeket is láttunk már, *M. Nagy Mari* kamarahölgy mulatságos és *Gömöri* parodisztikus ezredese megjelenésével is hangos kacagást keltett. Az operette főszerepe a két főszerep s a karének számaira van vetve, mindnyája kitűnően érvényesült az előadásban.

E sorok írója e szép operettet másutt mint a Népszínházban nem látta, vidéki szintársulattól soha sem. És úgy megörögzött emlékezetében az előadás mikéntje, hogy már várta, mikor fog a trónörökös lovagesizmás, poros ruhában, fehér lovaköpenyben megjelenni a falon és jött kivágott cipőben, szűk tricótban, kerek köpenyében, diszes barettel. A 2-ik felvonásbeli sisakdal refrainje végén várta, mikor trombitál bele elkésvé a fura ezredes, de hallgatott. És már előre örült, milyen gyújtó hatása lesz a boleronak és hogy fogják megújítani az éneket és táncot, de csak erős taps volt. És a király tulzott grandezsája, fanyar coupletei s a dárda hegyén előre tolt lámpása, mintha nem is lehetnének másként; de halvány mását sem látta. Egyebekben nem volt rontva illuziója.

16-án a „Rocambole“-nak az alsóbb néprétegekre tett hatásán felbuzdulva, „A fegyenez milliója“ című boulevard-drámát szedték elő és bizonyosan elképedtek, mikor látták, hogy a nézőtérén ugyszólván senki sincs. Elkopott és csak az u. n. „népeladások“ publikumának való eszközökkel van itt drámai összeütkezésbe hozva a fegyenez fia, áldozatának örökösönje s az elrablott pénzt megkerített könnyelmű festő. *Rajz*, a kinek Rocambolehez hasonló víziókkal végződik szerepe, *Kürti Sarolta*, *Kardos* játszották a drámát; *Szentes*, *Pogány Janka*, *Gömöri* vig epizódokat s az első kettő énekelt is. *Somlár* gazembere, *Magas* gavallérja, *Tóth* öreg inasa, *Szabados* rongyszédője szintén bele játszanak a eselekvény bonyolításába. Azt hittük már, hogy a színházi könyvtár selejtes holmiját — a melylyel eleinte eleget riasztgatták a közönséget — nem bolygatják többé.

A hét tehát, mely Szentes jubileumával, egy 20 évi fáradságos pálya lelkes ünneplésével és közönségünk fölbuzdulásának megható nyilatkozásával kezdődött, egy silány rémdrámával végződött. Ez képe idei saisonunknak általán. (Ib.)

Az izr. nőegylet jelmezestélye.

Kecskemét, 1900. febr. 11.

(R) Ragyogó, káprázatos kép lebeg még mindig szemünk előtt, kezünk is remeg még, amint a tollat ujjaink közé szorítjuk, mert az a pár óra, ami a tegnapi jelmezestélytől bennünket elválaszt, még mindig megbénítva tartja idegeinket és a zene, az a sok fülbemászó melódia, még mindig hallucinál füleinkben, s a zene még most is elszibbasztóan fogja el agyunkat, szívünket s keblünkéből édes sóhaj, kellemes epedés hangja tör ki, hogy minél előbb visszatérhessünk (ha csak képzeletben is) abba a káprázatos fénybe, tündéri aerába, melynek minden atómja gyönyörről, boldogságról esereg! Istenem, micsoda élet, micsoda káprázatos nyüzsgés-forrongás tárul szemünk elé s milyen kellemes látnunk a szebbnél-szebb, fenségesebb, tündéri alakokat

tovasurranni; egyikük, másikuk megtesült báj és gyönyörűség; üde arczu, szépséges babák, lenge, rózsás arczu Pierrette-ek, bohócok, virágok tűnnek fel előttünk; majd gracieuse, kedves meg-megjelenésű „matrózlány” kelt nagyobb feltűnést, aki sikkes toalettjével válik ki különösen, csupa élénkség, csupa megtestesült boldogság, akivel szerényen evez a bálterem levegőjében az isteni kis Amor, aki a „cournak” esillaga, szemefénye, elegáns, esinos roccocók és ügyes kiállítású egyéb jelmezese, mint a Savoyard, Harléquine, no meg a fejedelmi Vizitünder tűnnek ki különösen és tartkítják a kedves, szemet kápráztató színes csoportot.

Éppen azon törjük fejünket, kit irjunk meg szebben, jobban, s kinek kedveskedjünk avval a bizonyos aranyalmával, midőn hirtelen megnyílik a nagy ajtó és előttünk áll teljes ragyogásában a bálterem királynője. Bizonyára Önök is kitalálták, hogy Dr. Fodor Jenőné urnőt értjük, a nőegylet elnöknőjét, akinek szeretetreméltósága, páratlan ügybuzgósága hódították meg csakhamar a közhangulatot. Az ő érdeme mindaz, amit látunk, neki köszönhetjük azt a ritka élvezetes estét, amelyben most részestünk. De az izr. nőegylet is nagy hálával tartozik neki, mert méltóbb pártfogója szegényeinek nem igen akad, mint ő.

Kissé megpihenünk, sietünk, hogy azt a sok, drága virágszálat koszoruba szedjük. Az igaz, hogy hiányzik abból még egynehány szépszálaeska, de...

Ott voltak *leányok*: Bóer Rózsa (Pierrette), Burger Margit (Savoyard), Fispán Irma (Baba), Fispán Szidike (Phantasie Roccoco), Fekete Irma (Pierrette), Fehér Margit (Vizitünder), Grosz Ilonka (Amor), Gal Szerén (Baba), Kada Margit, Löwy Iona (Tünder Iona), Nagy Paula, Rothbaum Berta, Rothbaum Mariska (Matróz leány), Schlésinger Gizella, Sohr Irén (Harléquine), Schwáb Rózsa (Roccoco), Virányi Mariska (Bohóc), Witz Herminka (Baba), Zombory Ida.

Asszonyok: Augner Fülöpné, Bleyer Ferenczné, Burger Miksáné, Fehér Mórné, Fantó Bernatné, Fehér Dávidné, Feldmeyer Ignaczné, dr. Fekete Lászlóné, dr. Fodor Jenőné, Fispán Mórné, dr. Gerstl Lambertné, Gal Mórné, Grosz Simonné, Goldberger Gáborné, özv. Hacker Adolfné, Kada Elekné, Kardos Antalné, Kohn Bernatné, Klein Gyuláné, Löwy Gyuláné, Muth Frigyesné, dr. Nagy Mihályné, Reiner Karolyné, Rothbaum Rudolfné, Sohr Mórné, Schwáb Léwyné, Schwarcz Somané, Szemző Sándorné, Szemző Vilmosné, Varga Adolfné, özv. Virányi Ignaczné, Witz Ignaczné és Zombory Lászlóné.

IRODALOM.

»Resiczai Lapok«. A délvidék örvendetes magyarosodásának szép jele, a Resicza-bányán január óta e czimen megjelenő lap, mely *Deák Gyula* szerkesztése mellett ezéül tüzte ki, hogy Krassó-Szörénymegye különböző nyelvű polgársága közt a barátságos jó viszonyt fentartsa és a hazafiasság zászlaját fennen lobogtassa. Az eddig megjelent számok igen jól vannak szerkesztve. Okos vezércikkék, a vidék művelődési és társadalmi mozgalmait élénken tükrözőtető entrefilekt, megyei és gazdasági tudósítások, változatos tartalmu újdonságok, a tárczában versek és prózák a rendes vidéki termésből (még nő kézből is) vannak bennük. A vidék tanítóssága dicséretesen buzgólkodik az új lap körül. A magyar nyelvterjesztő egyesület jól működött oda lent, mit leginkább az bizonyít, hogy az immár számottevő magyarság magyar lapot is indíthatott. Itt Kecskeméten évről-évre, főleg a reáliskolában nagyszámu resiczai diák tanul magyarul és visz magával a lelkesedést.

a magyarság eszméi és törekvéseiért. Ez is kötelességünké teszi, hogy az új lapot rokonszenvesen üdvözljük. Irjanak bele az ittlévő diákokból is néhányan, mert a vállalatot a magyarosodás ügyében támogatni kell az Alföldről is. Úgy látjuk, hogy a szerkesztőséget a délvidék számos helyéről üdvözlék buzditó sorokkal, a mi mind azt jelenti, hogy a jó gondolat szerencsés időben öltött alakot. Remélhetőleg a lap a megkezdett uton fog haladni és a magyarságnak domináló helyet biztosít majd Krassó-Szörénymegye nemzeti-ségei között. A kiállítás csinos s a lap előfizetési ára negyedévre 2 kor. 40 fill.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Meghívó.** A helybeli Caszinó-egyesület folyó hó 27-én (farsang utolsó napján), saját helyiségében a helybeli úribanda közreműködése mellett vacsorával egybekötött estélyt rendez, amelyen a kaszinó tagjai, ezek családjai s az általuk meghívott, azonban az elnökségnél előre bejelentett vendégek vehetnek részt. Az estély kezdete 8 órakor. Belépti díj nincs. A rendezőség az estély családi jellegének biztosítása érdekében felkéri a hölgyeket, hogy egyszerűen jelenjenek meg.

— **Szentes János jubileuma.** Mit mondjunk róla, hisz egész közönségünk ott volt a jubiláris előadás Orómtól úszott az egész ház, hisz kedvezetét ünnepelhette, nem esoda tehát, hogy ünnepi hangulatban zsúfolásig megtelt a ház s szeretetének és rokonszenvének minden jelével elhalmozta kedvezetét. Nem mondjuk el, hogy mily riadó taps és éljenzéssel fogadta a hálás közönség a művészt; azt is elhallgatjuk, hogy mily magasztos boldogsággal tellett meg a kitüntetett szíve; — mert azt csak átézni lehetett, amint szeretetben és hálában közönség és művész egybeolvadt. De hogy Szentesre mily hatással volt a kitüntetés, onnan sejtjük, hogy még az előadás folyamán aláírta a Kövessyvel kötött szerződést, mely őt jövő évre is a kecskeméti színházhoz és az őt annyira szerető kecskeméti közönséghez köti. Az előadás méltatását színi rovatunkban veszi az olvasó, e helyen még megemlítjük, hogy a jubileumi előadás után a Beretvás féle vendéglőben a jubiláns tiszteletére anketet rendezett a közönség, melyen az egész szintársulat, a jubiláns derék pályatársai, a városi hatóság, színiügyi bizottság és sokan az ünnepelel tisztelői közül vettek részt. Az első felköszöntőt dr. Széles József, a színiügyi bizottság elnöke tartotta, éltetvén a jubiláns azon kívánsággal, hogy ötven éves színész jubileumát is közöttünk ünnepelje meg. A jubiláns erre a színiügyi bizottságot és kedves közönségét éltette, dr. Aczél Sándor a szintársulat igazgatóságát, Gömörly a kedvelt komikus a sajtót, Kada Elek polgármester pedig a jelenvolt hölgyközönséget éltette. Erre a szeilemes toasztra hatalmas ripott volt a mi aranyos primadonnánk, Kapossy Jozsa szeilemes s igaz szónoki hévvel elmondott pohárköszöntője, melylyel a városi hatóságot és színiügyi bizottságot ünnepelte. Emelkedett volt már a hangulat, mikor a szintársulat jeles tollú titkára Szabados László apostrofálván a társulat első küzdőmeit, találó színjátékkal tarkított beszédjében a kecskeméti színészet legfőbb pátronusára, Kada Elek polgármesterre üritette poharát. Asztal bontás után tánczra pendült az ifjúság s járta a kopogást fesztelenül, kedvvel, tüzzel a hajnali órákig.

— **A Kecskeméti Gazdasági Egyesület** rendes évi közgyűlését folyó hó 25-ik napján délelőtt 10 órakor helyben, a Gazdakörrel közös helyiségében tartja, hova az egyleti tagok tisztelettel meghívotnak. Csereklyei Károly g. e. titkár.

— **A vasutügyi bizottság f. hó 14-én délelőtt 10 órakor** — Gerster Béla építész mérnök — engedélyes közbejöttével — a városi közuti és Lajos-Mizse-Jáskerek egyházi helyi érdekű villamos vasnt kiépítése ügyében ülést tartott. Ezen vasutra nézve sokan azon tévhitben vannak, hogy mivel az engedély kiadása halasztást szenved a kiépítés meghiusultnak tekinthető! A f. hó 14-én megtartott tárgyalás éppen az ellenkezőről győzött meg bennünket. Mert míg egyrészt tény, a mint az engedélyezési tárgyalás alkalmával a tárgyalást vezető Mándy Lajos miniszteri tanácsos is kijelentette — hogy ezen villamos vasut építése ügyében a különböző részlet tervek készítése és a tárgyalások egyáltalán nem szüneteltek, hanem folyton előbbre szaladtak, addig másrészt a 14-iki ülésen az engedélyezési tárgyalás alkalmával fölmerült azon nehézségek is eloszlattak, melyek akkor az engedélyezési tárgyalás tovább folytatását megakadályozták. A villamos vasut ügyében a legközelebbi közgyűlés elé részletes javaslat fog beterjesztetni, különösen azon kérdésekre nézve, melyek a helyi érdekű vasutnak hajtó erővel való ellátását illetik, de előterjesztetnek azon módozatok is, melyek a közuti vasutra adott városi segély törlesztésére vonatkoznak s egyszerűsített tisztáztatnak azon nehézségek, melyek a város szabályozása folytán a vasut kiépítésére nézve felmerültek.

— **Jó fogást** csinált rendőrségünk a héten, ugyanis Ugró Ambrus, nagykőrösi születésű csavargó eselédet, a ki Béla Miklós szolnoki butorgyáros kasszáját feltörte s abból több, mint 300 frtot el-emelt, elfogta. E tetten kívül még 14 rendbeli betörést ismert be a rendőrség előtt, melyeket Nagy-Kőrösön az ősszel követett el. Körülbelül 1000 frtra rug az összeg, a melyet össze tolvajolt s a melyet időközben elismert. A rendőrség bünyügyi osztálya átadta az ügyészségnek.

— **Betegség elől a halálba.** Czibalmos János ev. ref. vallású 72 éves napszamos a fölötti elkeseredésében, hogy elnyomorodva, betegségében a maga és családja legnagyobb nyomorban szenvedett, f. hó 13-án magát bieskájával hasba szurta, minek folytán pár órai szenvedés után meghalt.

— **Táncz próba.** Szabó László táncz-tanító f. évi február hó 26-án, az az huszlagyó hétfőjén, Beke Imre vendéglőjében szavalattal s több modern táncz Bemutatásával egybekötött zártkörű tánczvizsgát és család estélyt rendez.

— **Lapunk 4-ik, 5-ik és 6-ik számában** az Izsáki határban „Eladó birtok” ezimen hirdetett 95 magyar hold, nem mint hirdetve volt Pásztor Ferencz, hanem Pásztor László tulajdona, ki szolnoki lakos és takarékpénztári pénztárnok.

— **Halálozás.** A következő gyász-jelentést vettük: Tóth Kálmán mint unoka, úgy a maga valamint az egész rokonság nevében is fájdalommal szívvel jelenti drága nagyanyjának, illetve rokonuknak özv. kizombori Zombory Kálmánné szül. Drégeli Erzsébet úrnőnek folyó február hó 14-én délután 6 órakor, élete 66-ik évében, rövid betegség és a halotti szentségek ajtatos felvétele után történt elhunytát. A megboldogult hült teteme folyó hó 16-án délután 3 órakor fog (II. tized, Szél-utca 828. sz. háztól) a róm. kath. egyház szertartása szerint a Szentháromságról nevezett temetőbe örök nyugalomra tétetni; az engesztelő szent miseáldozat pedig folyó hó 17-én reggel 8 órakor fog a róm. kath. nagytemplomban a Mindenhatónak bemutatni. Kecskemét, 1900. február 15. Áldás és béke lengjen nyugóhelye felett!

— **A Rongyos egyesület** — városunk ezen leghumánusabb egyesülete, mely a szegény iskolás gyermekek felruházását és gyámolítását tüzte ki feladatául f. hó 10-én tartott évi rendes közgyűlését. Az

elnöki jelentés — melyet lapunk más helyén egész terjedelmében adunk — felöleli az egyet egész működését. Mivel a három éves ciklus a mai évvel betellett, a közgyűlés az újraalakulást kimondván, a taggyűjtő iverk kibocsátását elhatározta.

— **Közgyűlés.** A város törvényhatóságának f. hó 22-én tartja meg rendes havi közgyűlését. A közigazgatási bizottság ülése másnap 23-án lesz.

— **A vadász-társaság** kérvényére a közigazgatási bizottság felterjesztése folytán a belügyminiszter elrendelte, hogy a város területén *vadok* csak a jogos szerzést megállapító igazolványok mellett árusíthatók és vásárolhatók.

— **Öngyilkosság.** Kerekes Lőrincz, Kecskemét, VII. t., 183. sz. a. lakó magyar szücs. f. hó 16-án reggel, eddig ki nem derített okból magát mellbe lötte s daczára a rögtön alkalmazott orvosi segélynek, pár órai kínlás után meghalt.

— **A kecskeméti áll. segélyezett városi zeneiskola** 1900. február 18-án, vasárnap, d. u. 4 órakor, a polgári leányiskola díszteremben tartja II. Nővendék Hangversenyét, melyre a t. szülőket és a t. közönséget ezúton is tisztelettel meghívja a tantestület.

— **A Kecskeméti Polgári kör** folyó évi február hó 24-én tartja — közkívánatra társas vacsorával egybekötött — ez évben második „Felolvasó-estélyét.” A műsor tárgyát képezik: felolvasás, ének, szavalat stb. A felolvasás után táncvizsgálat lesz, melyhez a zenét Kolompai Mihály újonnan szervezt zenekara szolgáltatja.

— **Micsey F. György** szinigazgatónk — mint értesülünk — a jövő szini évadban téli állomáshelye Baja lesz.

— **Gömöri Jenő**, szintársulatunk rokonszenves, kiváló tagja, mint bennünket értesítenek, „Szinész gyerek” ezimen egy kedves és érdekes énekes életképet írt, melyet a szinügyi bizottság is acceptálván, legközelebb színe kerül. A darab zenéjét Koller Ferencz, a zeneiskola zseniális tanára szerzette. Az érdekesnek ígérkező ujdonság előadását közönségünk érdeklődéssel várja.

— **Az országczimer használata** tárgyában a belügyminiszter közzétette értesítette törvényhatóságunkat, hogy az ország czimere iparezikeken díszítésképpen minden különös engedély nélkül alkalmazható a nélkül azonban, hogy az valami kiváltságot, kedvezményt jelezze.

— **Köszönet.** A kecskeméti kőműves, ács, kőfaragó ifjuság egylete f. hó 11-én tartott családi estélyen, igen szép számu közönség vett részt. Tekintetes Gedaig Sándor ur felolvasást tartott általános érdeklődés mellett; továbbá Tóth Ignác r. t. ur monológja és Kun Mihály ur szaválata igen jól sikerültek és végül Hajagos István r. t. ur tenorszólot énekel általános tetszéssel, melyekért ezuton is köszönetet mond az egylet, ugy a szereplőknek sikerült előadásaikért, mint a nagyérdemű közönségnek szíves megjelenésükért. A fent jelzett mulatságon felülfizetni szivesek voltak: Peth Ferencz 40 fillér, Gy. Paph József 2 korona, Solymosi Pál 20 fillér, Gy. Paph Antal 20 fillér Fogadják érte az egylet általános köszönetét.

— **Verekedés az utcán.** A Szentese-jubileum alkalmával a színházban az a rémes hír terjedt el, hogy a diszeladás folyamán este 9 órakor a színház előtt egy 13-mas huszár egy Mollináry-bakát hardjával keresztül szúrt, úgy, hogy az rögtön meghalt. Szerencsére ez a Kiob-hír nem volt egészen igaz, hanem az eset a mondott időben úgy történt, hogy két garázda huszár belekötött egy Mollinári altisztbe, amidőn ez utóbbi elmenekült, egy szerencsétlenségre odavetődött tiszt szolgán töltötték ki bosszújukat s azt kardjaikkal úgy elverték, hogy a szegény fiú csak hosszas gyógykezelés után

nyeri vissza egészségét de akkor is mint nyomorékot valószínűleg szabadságot kell a katonaságtól.

— **A kecskeméti gazdálkodó ifjuság bálja** a jogosult várakozáson is felül jól sikerült. Az első négyest 28 pár és a másodikat 26 pár táncolta. A bál a kora reggeli órákig tartotta legjobb kedélyhangulatban. A jelenvolt hölgyek a nagy tömegben hiányosan össze állíthatott névsora a következő: Balta Erzsike, (Budapestről), Benkő Ilonka és Tinike, Csabai Ágneska és Erzsike, Daroczi Mariska és Juliska. Domján Ilonka, Domján Teruska, Dékány Juczika és Teruska (F. Pusztaszerről), Dékány Juszitika, Dégi Irénke, Daroczi Mariska és Juliska, Garzó Juliska, Györfi Ilonka, Héjjas Sárika, Inoka Eszti, Kéri Erzsike, Kemén Juczika, Konez Juliska, Keresztes Juliska, Lakos Zsófia, Laci Mariska, Muraközi Juliska, Prikkel Juliska, Somodi Juliska, Szappanos Ida, Szalontai Mariska, Sz. Tóth Ilonka, Tóth Erzsike, Sz. Varga Erzsike, Varga Teruska és Mariska, Zana Mariska, Zilai Eszti, Vajda Teruska, Benkő Istvánné, Csabai Jánosné, özv. Dékán Sándorné, Dékán Pálné, Domján Györgyné, Daroczi Jánosné, Domján Albertné, Györfi Józsefné, Héjjas Isvánné, Horváth Józsefné, Kéri Imréné, Kéri Mihályné, ids. Keresztes Imréné, Konez Józsefné, Lakos Pálné, özv. Somodi Sándorné, ifj. Somodi Sándorné, özv. Székér Sándorné, ifj. Szappanos Elekne, Szappanos Istvánné, Tóth Lászlóné, özv. Tóth Bálintné, özv. Zana Sándorné, Varga Sándorné és többen.

— **A bohocz estély**, melyet a kereskedő ifjuság f. hó 24-én rendez, óriási sikerűnek ígérkezik, az érdeklődés rendkívül nagy, ami nem is esodálható, mert a buzgó rendezőség nem kimélt sem fáradságot, sem áldozatot, hogy az minél mulattatóbb legyen. — A száz tagból álló rendező bizottság biztosíték arra, hogy mindenki táncolni fog, meg az any — pardon! apósok is. A tréfás hangverseny, nem mint eddig, széksorok előtt, hanem az egyes táncszünetek alatt fog előadatni. — A tréfás Cotillion, melyhez 10 nagy ládával érkeztek a szükségesek, csak fokozni fogja a hangulatot s végül a hólapdázás és bűvös lánéz esata betetőzi majd a farsangi bohóskodást, melyben bizonyára mindenki sietni fog résztvenni. — A hangverseny műsora a következő: 1. „*Borka Bicska*” katonai idyll 1 felvonásban, pompás humoru apróság, azonban nincs benne egy szemernyi pikantéria sem, előadják: Szentés János és Somlár Zsigmond. — 2. „*Családi Kör*” jellemkomikum, különféle változatokban, előadja: Gömöry Jenő. 3. „*Három a kis leány*” . . . jelenet a „Mikádóból,” előadják: Juhay József, Szentés János és Somlár Zsigmond. 4. „*A debreczeni talyigás*” és *Magyar egyveleg*, énekl: Szentés János. 5. „*Törvényszéki jelenet*”, humoreszk, előadják: Biró: Somlár, Tót: Gömöry, Zsidó: Szentés. Olyan program ez, mely bizonyára próbára teszi nevető idegeit a közönségnek. A rendezőség ezuton is felkéri a közönséget, hogy akik meghívót eddig nem kaptak, azok jelentkezzenek bármely üzletben, mert számos, a postán nagyon sok meghívó eltévedt, mely körülményt ajánljuk a postafőnök ur figyelmébe.

— **A nőegylet thea-délutánja.** A jótékony nőegylet f. évi február hó 25-én, farsang vasárnapján a Beretvás vendéglő nagy éttermében thea-délutánt rendez, melyre az egyesület külön meghívót nem bocsát ki, csak ezuton hívja fel a közönség figyelmét s kéri a szíves megjelenésre. Kezdeté 5 órakor. Belépti-díj 40 fillér. — Visszaemlékezve azokra az ilyen mű keeélyes estélyekre, melyeket a multban rendezett a nőegylet, nem kételkedünk a mostaninak sikerében sem, annyival is inkább, mert a thea-délutánon a felszolgálást városunk erre fel ért szép leányai fogják teljesíteni; más felől pedig az

élvezeti cikkek szabott s olesó arai, melyek az asztalokra helyezett jegyzéken fel lesznek tüntetve, megóvnak bennünket az ily összejövetelek egyetlen kelemetlen oldalától: a szép szemek zsarolásától.

— **Szinhazi heti műsor.** *Vasárnap*, február 18-án bérletszünetben: *A csikós.* (Szentessel a czimszerepben.) *Hétfőn*, 19-én A) bérletesoport 39. bérletszám: *A fegyencz milliója.* *Kedden*, 20-án B) bérletesoport 39. bérletszám: *Vasgyáros.* *Szerdán*, 21-én C) bérletesoport 39. bérletszám: *Kertész leány.* *Csütörtökön*, 22-én A) bérletesoport 40. bérletszám: *Sulamith.* *Pénteken*, 23-án B) bérletesoport 40. bérletszám: *Kuruczfarfang.* (Ujdonság.) *Szombaton*, 24-én C) bérletesoport 40. bérletszám: *Feld Mátyás felléptével: Charlie néne.* *Vasárnap*, 25-én bérletszünetben, *Feld Mátyás felléptével: Trylbik.*

— **A kecskeméti gazdálkodó ifjuság febr.** 10-diki bálján felülfizetni szivesek voltak: özv. dr. Szappanos Imréné, N. t. özv. Csikai Imréné úrnők, Domján György, Nyirádi László, ifj. Szappanos János, ifj. Balog János, Bimbó Imre, Domján András, Garaczi Pál, Garaczi Zsigmond, Györfi József, idsb. Héjjas József ur 2 korona, Keresztes János, Kéri Ferencz, ifj. S. Kovács László, Marozsi József, Pető Albert, Pető Imre, Szőke Sándor, Tóth Antal, Tóth János urak 2—2, Héjjas Ferencz ur és ifj. Kéri Sándor ur 6—6 koronát, így összesen a tiszta jövedelemmel együtt 55 korona 60 fillér a bevétel. Ifj. Szappanos János pénztáros.

— **A kecskeméti elemi iskolák államosítása.** Városunk törvényhat. bizottsága mult évi decz. havi rendes közgyűléséből a városi tanácsnak és községi iskolaszéknak javaslatára azzal a kérelemmel fordult a vall. és közokt. minister úrhoz, hogy a pusztai iskolákat vegye át az állam kezelésébe és megfelelő államsegély engedélyezésével tegye lehetővé, hogy magának a városnak belterületén levő iskoláknál még 12 új tanítói állomás legyen szervezhető az iskolába nem járó tankötelesek iskoláztatása és az egyes osztályok jelenlegi túlszűfoltágának megszüntetése végett. A miniszter úr a város kérelmét tárgyalás alapjául elfogadva, utasította Pogány István kecskeméti kir. tanfelügyelőt, hogy ez ügyben sürgős véleményes jelentést tegyen s az államosításhoz szükséges adatokat hozzá terjessze fel. A miniszter gyors intézkedése remélünk engedi, hogy városunk mielőbb megszabadul a reá már is súlyosan nehezede tanügyi kiadások további fokozásától.

— **Balog Bandi** álarozos bálját 27-én akarta megtartani, híven a régi szokáshoz, hogy ez a bolond-estély zárja be a farsangot; minthogy azonban ugyan erre a napra bál van kitűzve, a banda és jeles primása az álarozos bált 26 ikára, hétfőre tették át s ezen napon tartják a nagyvásár utcazi „Kossuth” kávéházban. Ha sok vendégük lesz, másnap annál vigabban huzzák a Kaszinóban. Ezen okból is kívánatos, hogy tömegesen ott legyünk.

— **605,970 koronát** fizetett a triesti általános biztosító-társaság (Assicurazione Generali) a Sopron-Iváni kastély legett lakberendezési tárgyaiért. Ily óriási összeget hazánkban egy lakásban lévő butorokért még nem fizettek. Az a körülmény, hogy még egy várszerű kastélyban is lehetséges egy ilyen óriási tüzeset, legjobban bizonyítja azt, hogy mily fontos mindenkire, hogy lakás berendezését tűzkár ellen biztosítsa, különösen akkor, midőn a Generálnál az ily biztosításért fizetendő díj oly szerfelett olesó. Minden bővebb felvilágosítással szivesen szolgál a triesti általános biztosító társaság itteni főügynöksége: Brachfeld Vilmos.

— **Ahol a vevők jubilálnak.** Mult évben ünnepelte meg Mauthner Ödön, esász. és

kir. udvari szállító magkereskedése Budapestben fenállásának 25-ik évfordulóját. Az idén megjelent magárjegyzékében, mely a gazdaközönségnek egyszersmint szakavatott utmutatóul is szolgál, — látható, hogy vevőinek nagy része, mint a naponta százanként beérkező elismerő és dícsérő levelek igazolják, jubilálnak. Nagy dolog ez most, mikor amerikai heré és más alárendelt minőségű magokkal árasztják el a magyar gazdákat. Különben is általános ismert, hogy Mauthner Odön az egyedüli czég, melyhez föltétlen bizalommal fordulhat minden gazda és minden kertészkedő. Évtizedek óta majdnem az összes osztrák és magyar uradalmak, élén a népszerű József főherceg Ó fenségével, 20—25 év óta állandóan Mauthnernél fedezik magszükségletüket. De nem csak a nagy uradalmak és mintagazdaságok, hanem hazánk nagy és kis gazdáinak, kertészkedőinek zöme is Mauthner világhírű üzletének állandó vevője.

CSARNOK.

Gyerek-nász.

(Egy szegény ifju vallomásaiból.)

— A „Kecskeméti Lapok” számára. —

Írta: Krudy Gyula.

(Utánnymás tilos.)

Jöjjetek fényes napsugarak és csókoljátok meg az Ofélia hámvas barna haját, a mi fehér nyakára és vállára omlik a hű nőnek. Ti csöndes lágymeleg, ti antik velencei aranyhoz hasonló fényességek, jöjjetek be az ablakon és mennyei sugárral rakjátok tele a szobáczkáját, az ágyat, a rozogát, a szekrényeket és a pamlagot is, főként mondom a divánt, hol két gyerek nászát üli. A levegő, a butorok, a székek mind meleg illatokat lehelnek ki, a déli nap járt tán itt, egy éjszakán, a nap tán és a narancs és aloek illatát, a mit a világozottsággal felszívott délszakon, álmában küldi ide a Nefejejs-utczába az első emeletre . . . a Nefejejs-utczába? Vagy a hold hozta a színeket, a melyek két gyerek félig lehuny szemét elkápráztatják? — Itt nász van, a mit gyerekek ülnek, a kik csak mindig átölelni tudják egymást, ahogy csak átölelni tudják egymást te benned szent szerelem, bűnös szerelem, ifju szerelem a nász harmadik napján. Talán husz éves vagyok még ma is?

Husz éves vagyok-e és Ofélia tizenkilencz-e és szenvedőn, kétségbeesetten, fájdalmasan szeretjük egymást? a bűn forrásával, a bűn durvaságával és millió gyöngédségével a bűnnek? Hogy Ofélia a hajam, a mi tán hosszú és fekete ma is, mint a görög ifjaké volt, a hajam csókolgatta és ifju arcát tearózsa-selyem ingembe rejtette, a mi puha volt és zizegett, zizegett az Ofélia haja is, a mint elpuhult testemen karjai és ujjai, mint meleg kigyók tekergőztek és lilium czomjai és lábszára is, a mi inkább szirének lábaihoz volt ahsonló, mint földi nőkéihez. Jo Paean! Mámoros fejem lehajtom a párnára és szemem lehunyom. Jó Paean! Bágyadt kaméliák borítják az ágyat, a melyek az imént még koszorúba fonva szerelmesen fejét ékesítették. Félig lehuny szemmel látom, hogy a tavaszi alkony pirját arczára lehelte, most megy le a nap, az ablakon át tán látni a husvéti felhők járását és arany polyhekkal van tele a messziség, mintha nagy arany-fehér madarak csatázának a felhők felett és lehulván, az Ofélia fejét beborítják. És vérvörös folyások is támadnak a messziségben, a me-

lyekben aranynapok úsznak, és a folyások zuhogva, lihegve hömlyögnek és az ablakon beömlenek a szobába, az aranynapok ragyogva hullanak a magasból és valami színű felhő takarja el a láthatárt. Jo Paean! A csókban, a mivel ajkam betapasztja szerelmesen, semmit sem látok többé. A felhő elhaladt violaszíneivel . . . Felnyögök azután busan, szerelmesen, fáradtan, a szemem kinyitom; Ofélia hervadt kaméliáin félreszegzett nyakkal szendereg és márvány háta meggörnyed, a mint fejét a párnába furja. Odakünn busongó, csöndes szomorú ősz este.

Ne sajnáljanak, asszonyok és tiszta kisasszonyok, én husz éves koromban a kit szerettem és a kiből lelkem élt, az nagyon szép leány volt, annyira szép, hogy e miatt mindig is leány maradt; épen e miatt. És milyen üde és finom az arcza. A szüzi szépségnek minden bája rajta kivirult. Bájosan egyszerű, álmaim világából való: barna, kicsi és tiszta, mint a napsugár és a tekintete szelid, mint a szenteké. És ha néztem nappal, ha néztem lámpafénynél, mindig más volt. Este valami fehér, gyöngye árnyék szált kis feje körül, mintha álmok ködében járna . . . Pinczérleány volt, szegényke.

Ne sajnáljatok, nők, hosszú fekete hajam és milyen hosszú volt és milyen puha! soha senki úgy meg nem csókolta, senki úgy meg nem simogatta, senki az ölébe úgy nem vette a fejem, ahol az agyvelőmben lassan elmúltak a képek és egyebek a prózái életről, a jó életről, a vagyonszerzésről és mindenről, pedig becsületes szüleim voltak és szegény anyám. Téli estéken a bibliából felolvasott s a lámpa derűs fényével égett. Lassan elfelejtettem mindent s kacagtam, mint egy ördög, ha az embereket beszélgetni hallottam valahol a politikáról, vagy fizetésről, gyerekekről és feleségről és a fotelről, a mit már régóta megszerezni óhajtottam, hogy életem boldog legyen. Ah, minden olyan ostobaság. Bizony minden! Az aljárásbirónak Levés a fizetése és a mosónéjára gondol és mit aranyórát szeretne venni, szivarban spórol: Pán, én kacagtam, mint a sátán, mit szivarban spórol! És hogy mennyi mindent akar némely ember: egyik házat, a másik új nadrágot, a harmadik csak egy talpat szeretne cipőjére: Oféliám ölébe hajtva fejem kacagtam, kacagtam és világos-barna szemébe néztem és mindent elfelejtettem ismét, pedig emlékezem, a nadrágom, igazán a nadrágom abban az időben rongyos volt, a zseb mellett kiszakadt és kopottas is voltam, ha jól meggondolom, szegény is voltam és esténként a pénzt kergettem, esténként sok bortittam abban a templomban, hol Ofélia mint Hébe imádtatta magát öregekkel és fiatalokkal . . . És volt valami hentes is, a ki térdepelt Oféliám előtt, aranylánczosan és keseregve és én kacagtam őt, mint az ördög. Nem is igen emlékszem mindenre a templomban, áldoztam néked, Pán, nagyon áldoztam! Biztosan tudom: egyszerre elszegényedtem, mert sohasem dolgoztam (az ember nem munkára született), már lakásom sem volt, semmim sem volt, csak Oféliám volt, a kinél laktam és fejem ölébe hajtva vígan nevettem az aljárásbirón és mindazokon, a kik a rövid életet számárságokkal eltöltik, mert hiszen egyedül csak a

nő, a szerelem minden . . . Az aranyórák pedig nem megölelésre alkalmasak!

Valamit érzek! gyorsan, gyorsan hadd hunyom le a szemem és fejem hátra hajtom a széken: mit is érzek, tán szegfűk bódító illatát-e? Hogy öregszem, még lemondani sem tudok, mert az ember úgy ragaszkodik mindenhez, a mi abból a szépség ifjúságból itt maradt, s ijedten markolom meg a hangulataimat, amik a régi szegényre, a régi csavargóra, a régi ördög emlékeztetik bennem a szürke polgárt. Igen; szegfű illat ez . . . És a földön, a szőnyegen mindenütt összetöpörödött vérpiros szegfűk feküdtek, amennyi csak egy nagy bokorból kitellett; mindenütt vércseppek voltak, a mik lehullottak a szoba közepére, a mikor éjjel eszeveszettem rohantunk hazafelé a hideg ködös utcákon és nászágyra dőlünk mámorosan. És mennyi sirás volt ilyenkor. Könnyek omlottak az ő arczán, szent meleg, szerelmes könnyek az ő orczáin, a kis ostoba, cinikus és romlott nőcske szeméből és én igazán nem tudom, miért sirtam. Az ablakok alatt egy vén, kékszemű szatir állott és csókjait dobálta az utcáról és üvöltött ott, midőn a lámpa csönnelaludt.

Ha énekelni tudnék, ha verselni tudnék, ma a bűnt, a szentet, a miniszteriumok miniszteriumát ölelném szivemre; a vérem a bűnre lüktet, a szivem róla ver, a mikor egy kis szegény pinczérleányka, a kinek fizetése majdnem semmi, a kinek mosolyogni kellene a gazdag urakra, az erszényekre, a tömöttre, egy szegény csavargó-fiut szeretett és ifju keblére őt odaszoritá, úgy odaszoritá, hogy vénuszi karjai megroppantak és Rubense — a gömbölyű — vonaglott, mintha csókoszomjas ajak zárt volna össze epedőn. Ám a nász tizennegyedik napján — így kellett volna kezdenem — a tizennegyedik napon a kékszemű szatir azt sugta a fülemben a kapuban, a meddig elkisért:

— Ostobaság, a mit cselekszel, Hamlet! Téged is megcsal, mint eddig mindenkit megcsal. Szerelme hamis képmutatás; érkeinek vad játéka sodor, mert szive alszik, mint hótakaró alatt az erdő. Ifjúságod romba döntöd és szivedből kiszajtolod az utolsó vércseppet, Hamlet, a kék fagyos halál a karját tárja feléd.

És már előbb is beszél Horáció: rosszalta a figyelmet, a mit kötöttem és életveg ajkai a komoly munkáról beszéltek, a melyre praedestináltattam. Szemébe nevettem Horációnak:

— Te beszélsz, a Fi a bűn vagy, az érzéki mámor papja vagy, a végtelen és tiltott szerelmek magasztalója Te vagy.

A kékszemű szatir üvöltve rohant az éjben, a mikor a lámpa csöndesen elaludt, ám tanácsai talajra lettek: a magvető magja felburjánzott és a kis szoba sötétségéből abszint-kék árnyékokat láttam előre rohanni, a kiknek lenge ruházatát megéreztem és tán azt a hangot, a titokzatosat is inkább éreztem, mint hallottam, a melyik lágyan szállt keresztül a szobán:

Hát nem jön ide, Hamlet, hisz várom!

Felöltözve ültem a diványon, a leány már szendergett az ágyban. Nem feleltem. A kék árnyékok karjaikat nyújtogatták és én elzsibbadtan, komoran előre szegzett fejjel vártam őket, a kik mintha sisetgő paraszt dobta volna agyvelőmben, lassan

közeledtek. A szobán lágyan, mint az esti szél ébredése hallatszott szendergő lánykám hangja:

— Hát elhagyott! Megvet és utál, mert a szívem odaadtam, hogy tegyen vele a mit akar. Összetaposhatja a cipője sarkával, kését belédöfheti, mert megérdemlem. Istenem úgy megvetem magam. Hamlet!

Ahogy a tavaszjé fuvalma a bokrok között bujdosik, ahogy ringva, lengve, mindent átölelve száll a füvek felett májusnak illata; ahogy csendes lebbenéssel a pávaszemlepké látogatására érkezik kedvesének a rózsának és vállára simul — úgy szállt a hang a sötétben és az ágy, mint szüzlány keble világitott. A szatir dühöng és irigy nevetése mintha hallatszott volna odakivülről és a kék árnyékok közeledtek s valaki a vállamra tette kezét... Az ő keze volt, kis, dolgos, szorgalmas, bűnös keze neki és a kis kéz bájos lassúsággal csuszott a nyakam köré. A kék halál hiába integetett, arcom eltemettem a mellére, a mint szorosán átfontam kislányos termetét karjaimmal és ő a madár nesztelenségével az ölembe lebbent; már itt volt, már megölelt, már arcomhoz nyomta forró arcát és nyakamon éreztem karját, a melyben, mint olvadó láva a bűn vágtatott... az éji bűn, a világ minden czéda teremtésének, minden szép lányának, minden bűnvirágának a vágyakozása és felülről a plaforól, felől olvadó aranyzuhatag ömlött le és véres folyamok jöttek be az ablakon és aranynapok usztak a fejeink körül... Bágyadt kaméliával szórta tele az arcom, a mint kábultan és halkán énekelt valami dalt, a mint hajam simogatta, csókjait mint tündérszárnyak lebbenését éreztem és a bűn violaszin felhője egyszerre ránkzuhant. Itt volt a felhő és abban fehér éjjeli ruhában állott előttem ő, a mint térdepelve, nyögve az ágyig vonszoltam ifjuságomat, mintha nehéz kövek nyomnák gerinczemet, a melyek nyomban összesajtolnak. A sóhajtás szívem közepéből kiszáll:

»Te, szép, te kedves, te bűnös, te leánynya vállottégi melódia! Te neved a fülemben és kaczagásodra meghaljak!«

Ah, mindennek vége! Talán nem is igaz semmi, talán elmúlt minden egy éjjen, a mikor lázálmok gyötörtek. Horáció itt van, de a kékszemű szatir helyett jó pajtást látok benne, a ki sohasem irigyelné barátja sikerét a nők körül.

Aztán meg mint öreg és busongó csősz mit is akarnék én a nők körül.

Nyiltter.

(E rovat alattiakért nem vállal felelősséget a Szerk.)

Selyem.báli-ruha 6 frt 30 krtól

feljebb — 14 méter! póstabér és vámmentesen szállítva! Mintak postafordultával küldetnek; nemkülönben fekete, fehér és színes „Henneberg-selyem“ 45 krtól 14 frt 65 krig méterenkint.

Henneberg G., selyemgyáros
(cs. és kir. udvari szállító) Zürichben.

A „**Helvetia**“ állomás mellett 4½ hold jó minőségű föld, 60 ut termő szőlővel eladó!

Értekezhetni a tulajdonossal III. tized, Homoki-u. 73. sz. alatt.

Budapest—Szeged.

Kecskemétről Budapestre			Budapestről Kecskemétre		
Vonat	Indulás	Érk.	Vonat	Indulás	Érk.
Sz. v.	hajnal 3.47	7.15	Gyv.	reggel 8.15	10.08
Sz. v.	reggel 6.10	8.45	Sz. v.	reggel 8.30	11.29
Sz. v.	reggel 7.22	10.55	Gyv.	d. u. 2.30	4.24
Gyv.	dél 11.33	1.25	Sz. v.	d. u. 4.25	7.36
Sz. v.	d. u. 3.42	7.00	Sz. v.	este 7.00	10.28
Gyv.	d. u. 5.48	7.40	Sz. v.	éjjel 10.35	1.56

Kecskemétről Szegedre			Szegedről Kecskemétre		
Sz. v.	hajnal 5.00	7.42	Sz. v.	éjjel 1.01	3.32
Gyv.	d. e. 10.09	11.40	Sz. v.	hajnal 4.50	7.20
Sz. v.	d. e. 11.37	1.47	Gyv.	d. e. 10.00	11.31
Gyv.	d. u. 4.26	5.53	Sz. v.	d. u. 1.14	3.32
Sz. v.	este 7.38	10.15	Gyv.	d. u. 4.12	5.46
Sz. v.	éjjel 10.37	1.00	Sz. v.	d. u. 5.20	8.20
Sz. v.	éjjel 2.02	4.20			

Kecskemétről Czeplédre			Czeplédről Kecskemétre		
z. v.	d. u. 12.28	2.00	Sz. v.	reggel 6.50	9.01

Kecskemét—Tisza-Ugh.

Vegyesvonat			Vegyesvonat		
reggel	délben	ind.	érek.	reggel	este
4.20	11.42	ind. Kecskemét	érek.	8.13	8.08
4.27	11.49	Mükert		8.07	8.02
4.42	12.04	Urrét		7.55	7.50
4.48	12.10	Kisfai		7.43	7.40
5.07	12.29	K.-Szt.-Lőrinc		7.34	7.31
5.32	12.55	Szikra-Alpár		7.05	7.02
5.49	1.12	Lakytelek		6.53	6.52
5.57	1.20	érek. Tisza-ughi rév	ind.	6.07	6.33

Kecskemét—Fülöpszállás.

Vegyesvonat			Vegyesvonat		
reggel	este	ind.	érek.	reggel	este
4.25	1.30	ind. Kecskemét	érek.	9.05	9.05
4.34	1.42	Kecsk. a. p. u.		8.56	8.56
4.44	1.55	Korhán-köz		8.47	8.47
4.58	2.15	Helvétia		8.34	8.35
5.07	2.26	Ballószög		8.23	8.25
5.18	2.40	Kerekegyháza		8.12	8.14
5.37	3.01	Ágasegyháza		7.59	8.01
6.01	3.32	Izsák		7.30	7.32
6.12	3.45	Uzovics		7.17	7.09
6.18	3.53	Fülöpsz. kitérő		7.10	7.02
7.24	4.—	érek. Fülöpszállás	ind.	7.04	6.56

Eladó ház. (33)—2—2

A III. tized déllő-utca 111. ház egészben, valamint az V. tized 123. sz. a. ház egy ötödrésze kedvező feltételek mellett örök áron **eladó**. Értekezni lehet **Kabók Károly** kir. adótárnokkal Csongrádon.

Hivatalnokok és kereskedők

minden vidéki helyen, információk **adás és pénzbeszedés** által évenként 300 2000 koronát csekély fáradozás mellett kereshetnek. Magyar és német levezetés kivántatik takarékpénztári tisztviselők előnyben részesülnek. Ajánlatok válaszbélyeggel »Reform: kereskedelmi tudakozó és incasso intézethez Budapest VII. Erzsébet-körut 12. sz. alá küldendők. (34)—3—2

ELADÓ HÁZ Kónya Imre

és XI. tized Serház-sor 99. sz. alatt **HÁZTELEK!** ujonnan épült háza, melyben három szoba, (világos, tágas szősz), két konyha, kamra, mosókonyha, kamra, mosókonyha, nagy veranda és jó vizű kút van, **kedvező fizetési feltételek mellett** szabad kézből eladó, vagy tiszt lakásnak kiadandó. Ugyott egy 147 □-öl területű

sarokháztelek

nagy utcai részszel **eladó**. Értekezhetni fenti szám alatt a tulajdonossal. (39)—2—?

Uri lakás kiadó.

Egy **3 szobás lakás** széles, 20 mteres folyosóval, **konyha, éléskamra**, külön padlás, pineze és külön befásított udvarral május 1-ére **kiadó**. Értekezhetni lehet **Gross Lipót** üzletében. Uoyszinte egy-két szobás lakás is kiadó és 6 lóra való istállóval.

(31)—3—3

csak akkor valódi, ha a háromszögű palack az itt levő szalaggal (vörös és fekete nyomás sárga papíron) van védve.

Eddig fölülmulhatatlan!
Maager Vilmos-féle valódi, tisztított

DORSCH - májolaj
törvényesen védett csomagolásban

Maager Vilmostól, Bécsben.

Az első orvosi tekintélyek által megvizsgáltott és **kíményű emésztő-téségénél** fogva gyermekeknek is különösen ajánlatik és rendeltek mindama eseteknél, melyeknél az orvos az **egész testi szervezet, különösen a mell és tüdő erősítését, a test súlyának gyarapodását, a nedvek javítását, valamint általában a tisztítását** elakarja érni. — Egy üveg ára 1 frt és kapható a gyári raktárban Bécsben, III/3. ker. Heumarkt 3., — valamint az osztr-magyar monarchia legtöbb gyógyszerárában.

Kecskeméten: **Katona Zsigmond** gyógyszerész úrnál, **Nyirady László** és **Pataky György** urak kereskedésében.

Főraktár és fő-elárúsítás az osztrák-magyar monarchia részére:

MAAGER VILMOS Bécs, III/3. ker., Heumarkt 3.

Utánzásokat a törvény üldözi.

2012
1900

Hirdetmény.

A törvényszéki épület tőszomszéd-ságában, a 3-ik tized 164. számú Gara-czi-féle háztelek belső részén álló elkerített épületekben levő összes helyiségek, a f. 1900. évi május 1-ső napjától számítandó 3 évre bérbe adatnak.

Ezen bérbe adásra, f. 1900. évi február hó 21-ik napján reggel 9 óra-
kor, a város gazdasági osztályában nyilvános árverés fog tartatni, melyre bérteni akarók 30 korona beteendő bánatpénzzel ellátva, annak kijelentésével hivatnak meg, hogy a bérbeadandó több rendbeli helyiségre, 340 korona évi bér szolgál kikiáltási összeg gyanánt.

Kecskemét, 1900. február 14.

(43) 1—1 **Gazdasági osztály.**

Szőlő és ház eladás.

Néh. Nagy Sándor hagyatékához tartozó IV. tiz., Varju-u. 235. sz. ház és az öreghegyben a daróczi közön levő jó karban levő 31 ut szőlő szabadkézből eladó.

Értekezni lehet özv. Nagy Sándornéval III. tiz. Jókai-u. 213. sz. a.
(44) 1—1

Kiadó lakás.

Hornyik Károly urnak VII. t. 61. sz. a. levő nyeregutczai házában az eddig b. Eötvös László ur által birt

utczai lakás,

mely 4 szobából és mellékhelyiségekből áll, kocsiszinnel és istállóval együtt azonnal, vagy a f. évi május elsejétől fogva bérbeadó.

Ugyanott bérbeadandó a 2 szobából és mellékhelyiségekből álló

udvari lakás

is azonnal, vagy a f. é. május elsejétől fogva.

A két lakás egy nagyobb lakássá is egyesíthető. Értekezni lehet **Bagi László** városi főjegyzővel.

Egyéb különlegességek:

Iró-
és másoló tinták.

Vizmentes

BÖRKENŐCS.

„VANDOL”

szabd. talpvédő.

Ercztisztító pép. Arany-
és ezüst tisztító szappan.

Börlack

Szabadalmazott kenőkefe
„Nigrett” folyékony fény-
mázzal fekete és színes
cipőkhöz
30 kr.

A sok értéktelen utánzások
miatt kérem nevemre ügyelni.

A világon legjobb fznymaé!

Aki a lábbelijét szép **fényessé** és
tartóssá akarja tenni csak

Fernolendt-fénymázat

vásároljon; a világos lábbelikhez pedig
Fernolendt féle természetibőr-crémet.

(4) Mindenütt kapható. 32—7
Cs. kir. szabad.

A gyár alapítottott Bécsben, 1832 évben.
Gyáriraktár: **WIEN, I., Schulerstrasse 21.**

St. Fernolendt.

Ház-eladás!

Egy nagy udvaru ház, mely áll:
3 száraz szoba, konyha, egy kisebb
lakás és több mellékhelyiségből, eladó.
I. tized Ladányi-u. 184. Értekezni
lehet ugyanott. (47) 3—1

Kiadó bolt.

Az ágost. evang. egyház
bazárépületében levő azon
egyik bolt, a melyben je-
lenleg a részvény-nyomda
van, kiadó.

Értekezni lehet Sántha
Lajos gondnokkal. (42) ?—1

DELFIN vízszűrő

kiváló szaktekintélyek által mint legjobb-
nak elismert vízszűrő készülék.

A **Delfin** vízszűrő minden vízveze-
tési csap helyére felesavarható és
annak ára egy tartalékkövel, fel-
szerelve 17 ft 50 kr.

Kiváló különlegesség vidékre a

„Palaczk” vízszűrő

Öltömluhan, használata
legegyszerűbb, eredménye
meglepő.

Nélkülözhetlenné tesz vi-
déken minden más szűrőt,
szűretlen vízzel telt vö-
dörbe állítva néhány perc

alatt szolgáltat 1 liter kifogástalan **esiramentes,**
kristálytisztá vizet, 1 darab ára 3 ft.

**Képviseletok minden nagyobb városban, vagy közvetlen
is megrendelhető.**

Nagyobb mennyiségű szűrt viz elnyerésére kútszűrőink
szolgálnak. Ipari és mezőgazdasági célokra asztükséglet-
nek és ahelyi viszonyoknak megfelelőleg szerkesztetnek.

Árjegyzéket bizonyítványokkal ingyen és bármentve küldünk.

Magyar szűrő vállalat

Budapest, VII., Erzsébet-körút 27.

(6)—10—7

Eladó, vagy haszonbérbe kiadó ház.

Néhai **özv. Tóth Ist-
vanné** tulajdonát képező,
Csongrádi nagy-útca 23 sz.
alatti **háza**, (VI tized), mely
áll 6 szobából, minden egyéb
kényelmes hozzátartozó mel-
lékhelyiségekkel, 2 nagy ud-
varral, szabadkézből **eladó**,
esetleg **kiadó**. — Bővebb
felvilágosítást Mészáros János
építész úr ad.

Kecskemét, 1900. jan. hó.

(7)—10—7

Tisztelettel

Tóth Béla.

NEM HULL A HAJ, NINCS TÖBBÉ KOPASZ EMBER!

Szenzációt kelt a gyógyfűkivona-
tom, melyet évek hosszú során
át tanulmányoztam, hogy mikép
lehessen meggátolni a megkopa-
szodást.

Kapható gyógyszerárakban és mindennemű illat- és piperecikk-kereskedésben.

Főraktár: **TÖRÖK JÓZSEF** gyógyszerára, Király-utca 12. sz.

Erdélyi főraktár és vezérképviselőség: **GÓTH GYULA**, illat- és piperecikk nagykereskedőnél, Gyulafehérvár-Fötér.

(27)—20—4

Vidéki megrendeléseket utánvétellel azonnal eszközöl:

Egyedüli készítő és széjjelküldési
raktára.

DOBÉ NÁNDOR

úri, női és színházi fodrász,
Budapest, Nefelejts-utca 27. sz.